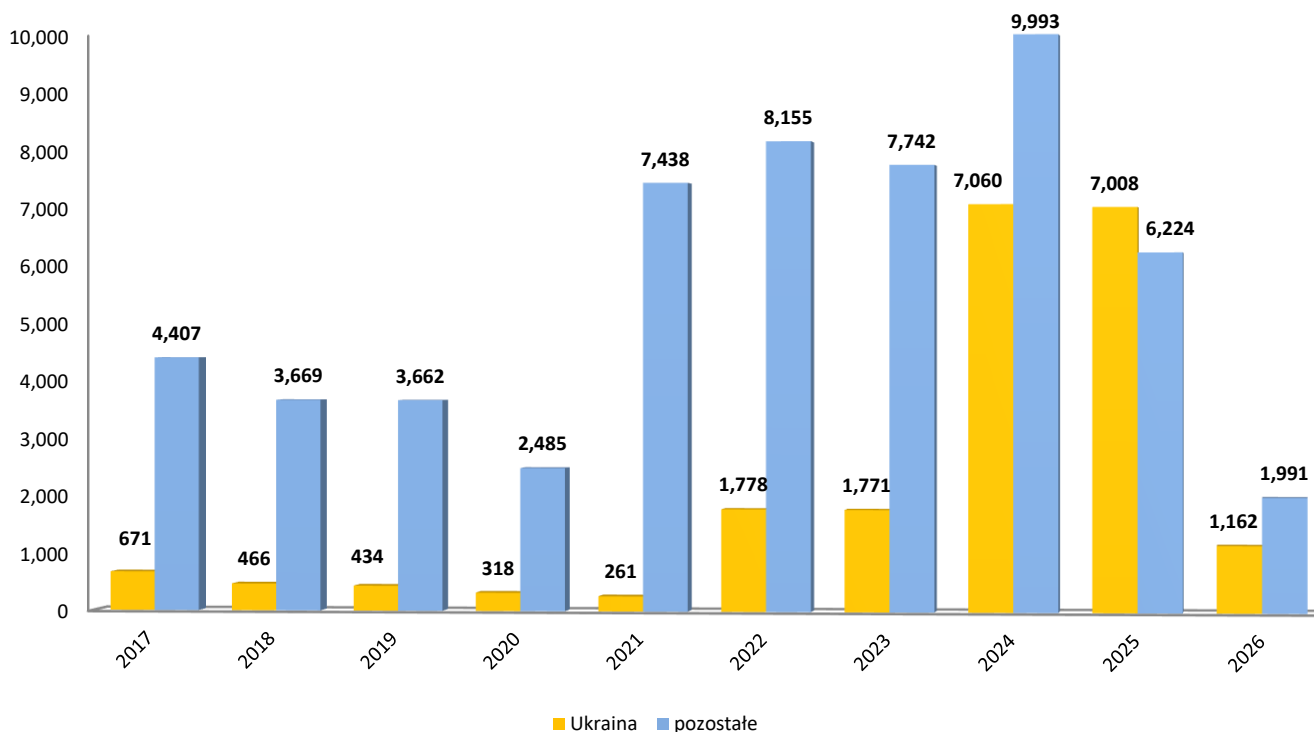

RAPORT NA TEMAT OBYWATELI UKRAINY

(wg stanu na dzień 1 lipca 2026 r.)

Ochrona międzynarodowa

1. Wnioski

Wnioski o udzielenie ochrony

W okresie od 1 stycznia do 1 lipca 2026 roku obywatele Ukrainy złożyli **1 162 wnioski** o udzielenie ochrony międzynarodowej, co stanowi blisko **37%** ogółu wszystkich zarejestrowanych w Polsce aplikacji (3 153 wnioski). Pomimo utrzymującej się wysokiej pozycji tej grupy narodowościowej w statystykach migrantów, wskaźnik uznawalności wniosków merytorycznie rozstrzygniętych utrzymuje się na niskim poziomie i wynosi **5%**.

Niski wskaźnik jest bezpośrednim efektem dominacji decyzji odmownych oraz postępowań umorzonych – w analizowanym okresie rozstrzygnięto negatywnie lub umorzono sprawy dotyczące **2,3 tys. osób**. Na dzień 1 lipca 2026 roku w toku przed Szefem Urzędu do Spraw Cudzoziemców pozostają sprawy dotyczące około **2,5 tys. obywateli Ukrainy**.

Tabela 1: Liczba obywateli Ukrainy, którzy w latach 2017-2026 złożyli wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej

rok	Ukraina	pozostałe	suma
2017	671	4 407	5 078
2018	466	3 669	4 135
2019	434	3 662	4 096
2020	318	2 485	2 803
2021	261	7 438	7 699
2022	1 778	8 155	9 933
2023	1 771	7 742	9 513
2024	7 060	9 993	17 053
2025	7 008	6 224	13 232
2026	1 162	1 991	3 153
suma	20 929	55 766	76 695

Pomoc socjalna

Pomocą socjalną zapewnianą przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców objętych jest **2,3 tys. obywateli Ukrainy**. W przeciwieństwie do populacji beneficjentów ochrony czasowej w Polsce, w tej konkretnej grupie odnotowuje się przewagę mężczyzn (**55%**) nad kobietami (**45%**).

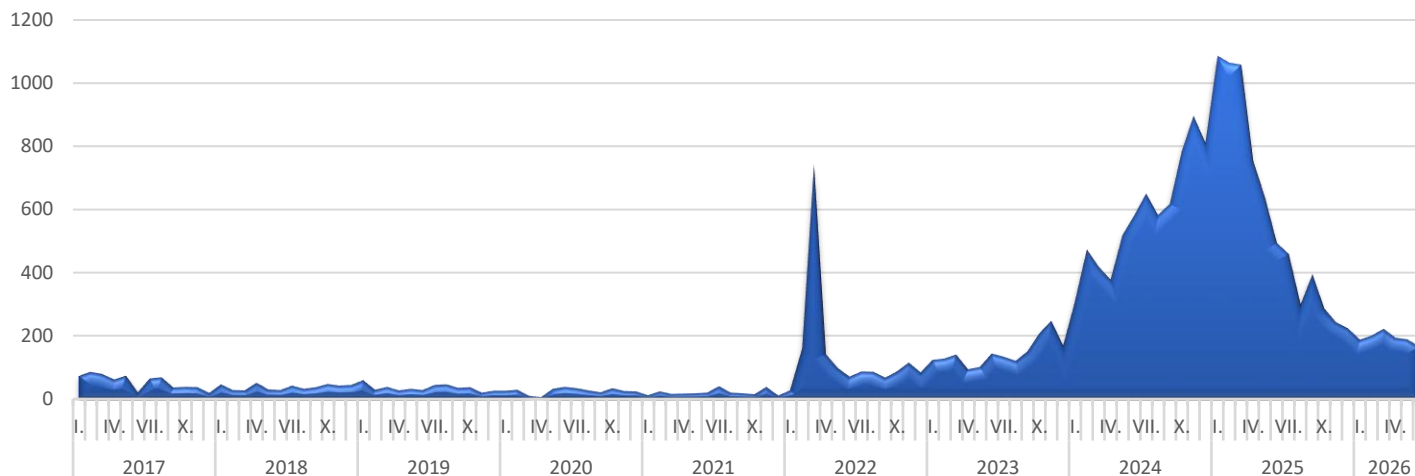
Formy wsparcia:

- Ośrodki dla cudzoziemców: 1,3 tys. osób (mających zapewnione pełne zakwaterowanie, wyżywienie oraz opiekę medyczną).
- Pobyt samodzielny poza ośrodkami: 1 tys. osób (pobierających comiesięczne świadczenie pieniężne na samodzielne pokrycie kosztów pobytu i wyżywienia).

Struktura demograficzna:

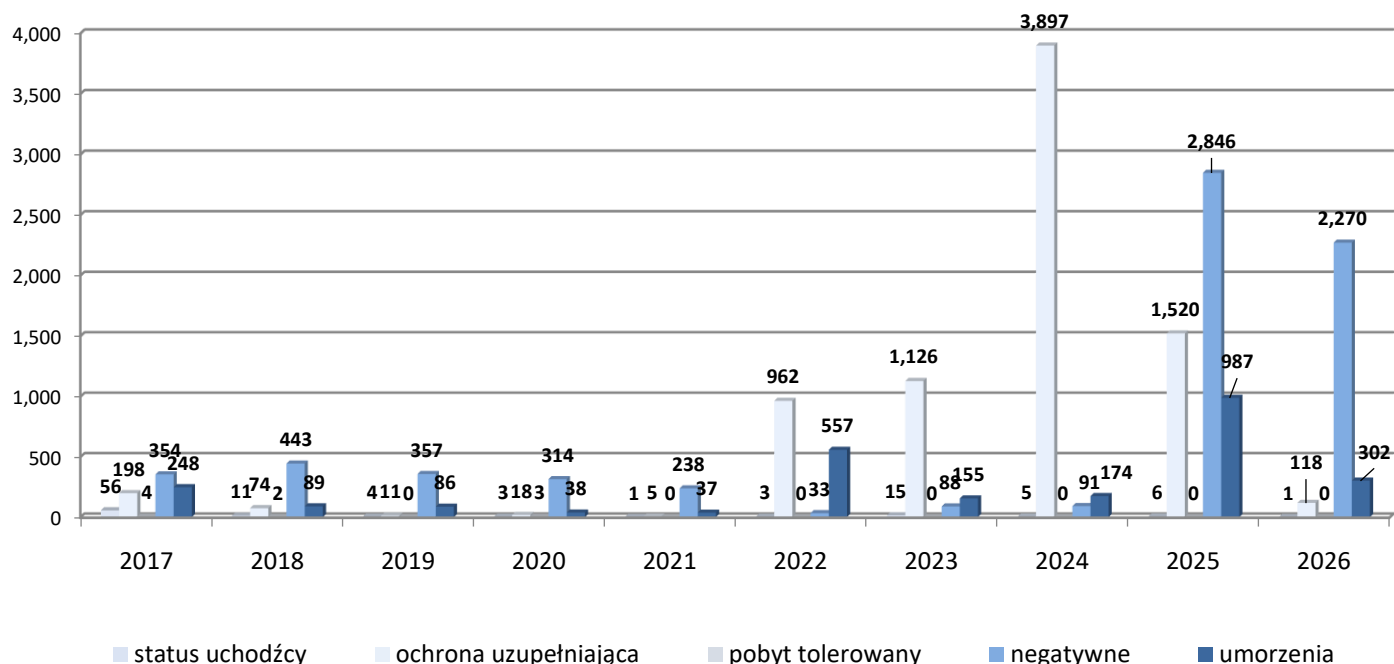
- Dzieci i młodzież: 0,7 tys. osób (co stanowi 29% ogółu grupy).
- Osoby dorosłe: 1,6 tys. osób (71% ogółu grupy).

Liczba obywateli Ukrainy ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej
w latach 2017-2026

2. Decyzje

Ochrona międzynarodowa - decyzje Szefa UdSC w latach 2017-2026
(wg stanu na 1 lipca 2026 r.)

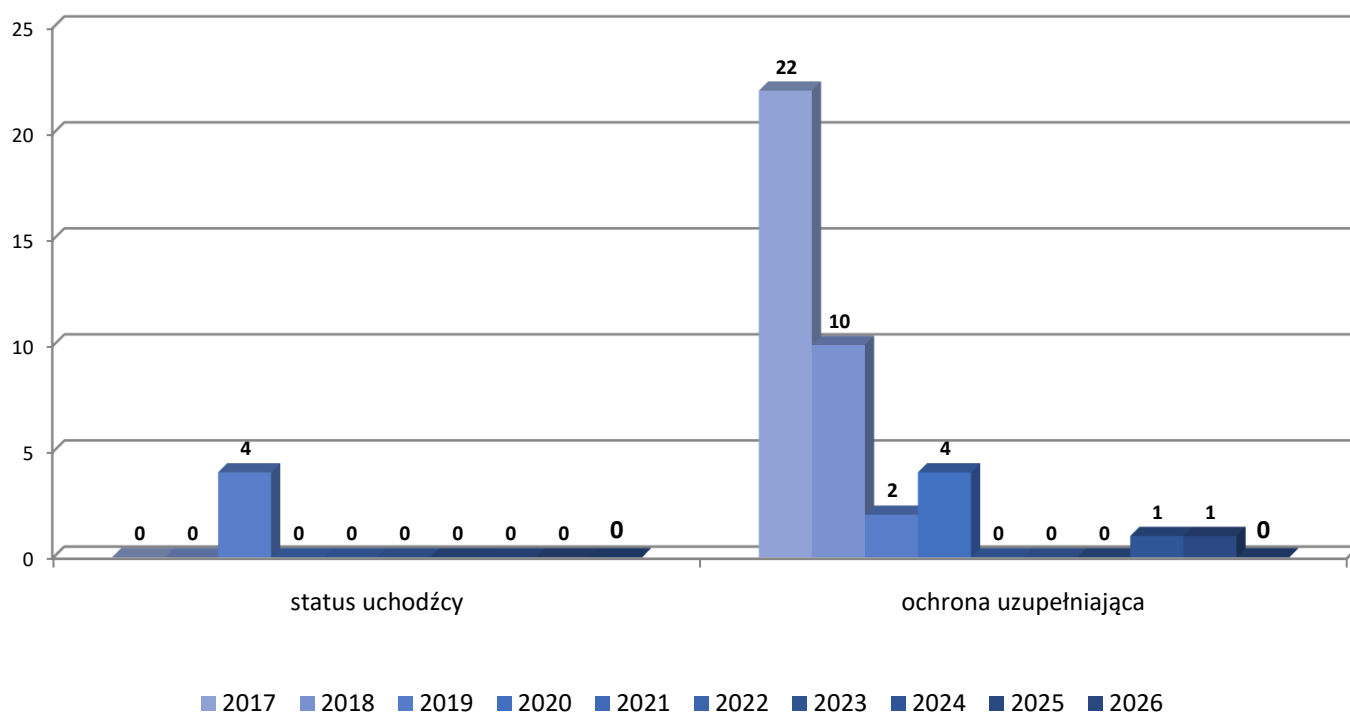
Dominacja decyzji negatywnych: Pierwsza połowa 2026 roku przyniosła kontynuację trendu z roku poprzedniego. Decyzje odmowne pozostają głównym rozstrzygnięciem merytorycznym – do 1 lipca wydano ich aż **2 270**, co stanowi blisko **95%** wszystkich decyzji. Oznacza to znaczący wzrost udziału odmów w porównaniu do lat 2022–2024.

Ochrona uzupełniająca: Po rekordowym 2024 roku, w którym wydano 3 897 takich decyzji, utrzymuje się wyraźny spadek liczby pozytywnych rozstrzygnięć. W pierwszym półroczu 2026 r. tę formę ochrony przyznano jedynie 118 osobom.

Status uchodźcy: Pozostaje rzadko przyznawaną formą ochrony dla obywateli Ukrainy. W analizowanym okresie 2026 roku przyznano go tylko 1 osobie, co potwierdza stały, minimalny trend z lat ubiegłych (6 osób w 2025 r. oraz 5 osób w 2024 r.).

Umorzenia postępowań: Po rekordowym pod tym względem roku 2025 (987 umorzeń), w pierwszym półroczu 2026 r. zamknięto w ten sposób 302 postępowania. Utrzymywanie się tej tendencji wskazuje na ciągłość zjawiska migracji wtórnej (opuszczania terytorium RP przez wnioskodawców) lub rezygnacji z procedury przed wydaniem decyzji merytorycznej.

**Ochrona międzynarodowa - decyzje Rady ds. Uchodźców w latach 2017-2026
(wg stanu na 1 lipca 2026 r.)**

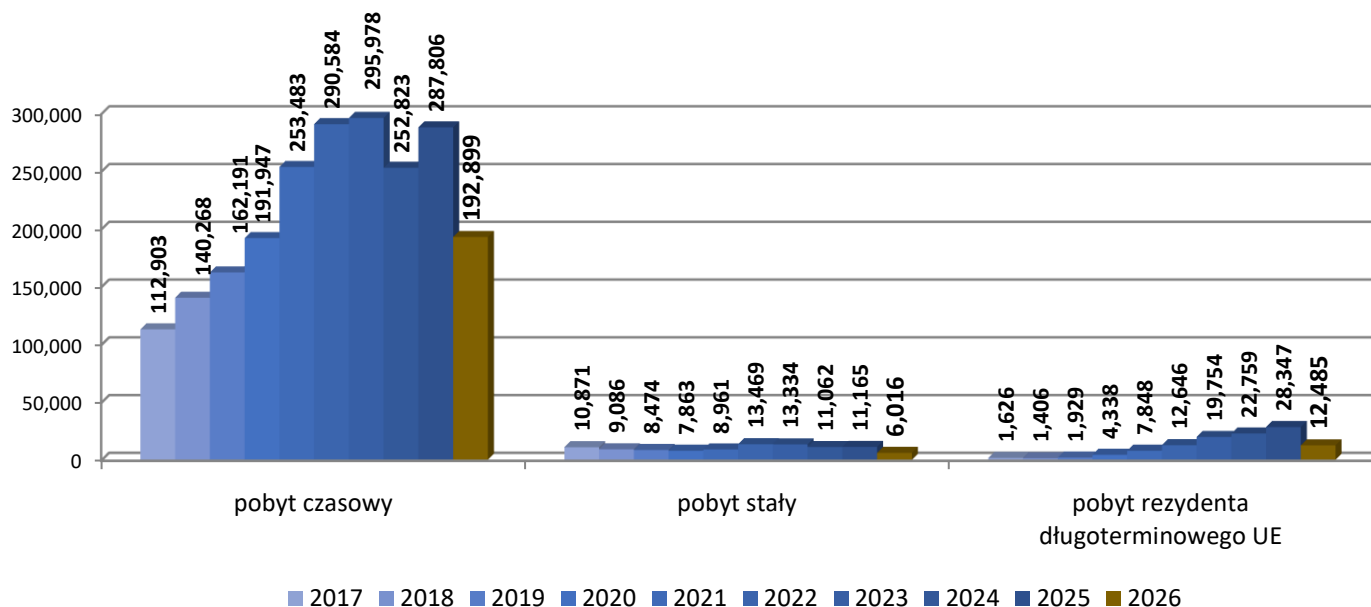

Legalizacja pobytu

Dane za pierwsze półrocze 2026 r. wykazują utrzymującą się wysoką dynamikę w obszarze legalizacji pobytu obywateli Ukrainy. Potwierdza to systematyczny proces przechodzenia tej grupy z systemu ochrony czasowej na pobyt czasowy.

1. Wnioski i decyzje

Legalizacja pobytu obywateli Ukrainy - wnioski w latach 2017-2026
(wg stanu na 1 lipca 2026 r.)

Wnioski o udzielenie zezwoleń pobytowych

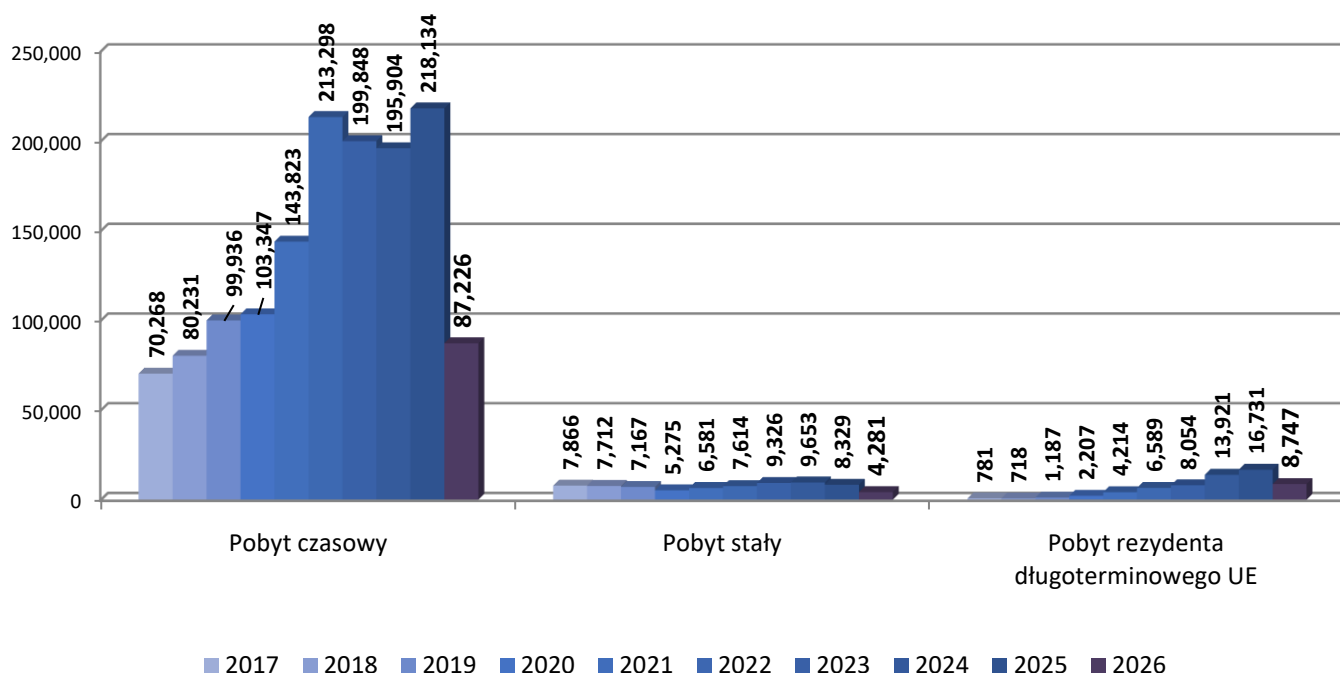
Pobyt czasowy: Od początku roku złożono już **193 tys. wniosków** (głównie w celu podjęcia pracy lub połączenia z rodziną). Przy obecnym tempie napływu, rok 2026 ma szansę stać się rekordowym pod względem liczby wszczętych postępowań o pobyt czasowy w całej historii prowadzenia statystyk.

Pobyt rezydenta długoterminowego UE: Odnotowano napływ **12,5 tys. wniosków**. Liczba ta, zarejestrowana po zaledwie sześciu miesiącach, znacząco przewyższa całoroczne wyniki z lat

przedwojennych (2017–2021). Świadczy to jednoznacznie o zaawansowanej integracji ekonomicznej oraz dążeniu tej grupy do trwałego osiedlenia się w Polsce.

Pobyt stały: W analizowanym okresie zarejestrowano **6 tys. wniosków**. Liczba ta utrzymuje się na stabilnym poziomie w odniesieniu do średniej z ostatnich pięciu lat, stanowiąc uzupełnienie dla dominującego nurtu migracji zarobkowej (pobyt czasowy).

Legalizacja pobytu obywateli Ukrainy - decyzje pozytywne w latach 2017-2026
(wg stanu na 1 lipca 2026 r.)

Decyzje pozytywne

Analiza decyzji potwierdza, że rok 2026 jest okresem intensywnego procesowania zarówno spraw bieżących, jak i wniosków skumulowanych w latach ubiegłych.

Pobyt czasowy (skala masowa): Pozostaje dominującym kanałem legalizacji pobytu. Do 1 lipca br. wydano 87 tys. decyzji pozytywnych. Mimo, że wynik ten stanowi blisko 40% całkowitego bilansu z rekordowego roku 2025 (218 tys. decyzji), to utrzymująca się wysoka liczba rozstrzygnięć odzwierciedla stałe, maksymalne obciążenie wydziałów spraw obywatelskich i cudzoziemców.

Pobyt rezydenta długoterminowego UE (tendencja osiedleńcza): Jest to najbardziej wyrazisty wskaźnik długofalowej integracji. Wydanie prawie 9 tys. pozytywnych decyzji w zaledwie sześć miesięcy pozwala prognozować, że łączny bilans roczny ulegnie podwojeniu i pobiye dotychczasowy, historyczny rekord z 2025 roku (17 tys. decyzji). Dane te jednoznacznie potwierdzają ewolucję profilu migracyjnego obywateli Ukrainy w Polsce – z uchodźców i migrantów krótkookresowych w stałych mieszkańców dążących do uregulowania statusu rezydencyjnego.

Pobyt stały: W analizowanym okresie wydano 4,3 tys. decyzji pozytywnych. Kanał ten utrzymuje stabilną, pozycję w strukturze legalizacyjnej, stanowiąc uzupełnienie dla dynamicznie rosnącej popularności instytucji rezydenta długoterminowego UE.

Tabela 2: Liczba osób objętych wnioskami o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy według celu złożenia wniosku:

Cel pobytu		Praca	Rodzina	Edukacja	Pozostałe	Razem
2017	Ukraina	86 511	7 577	7 605	11 210	112 903
	pozostałe	36 182	6 993	7 093	6 984	57 252
	Razem	122 693	14 570	14 698	18 194	170 155
2018	Ukraina	107 297	12 061	6 178	14 732	140 268
	pozostałe	41 533	7 984	8 146	6 711	64 374
	Razem	148 830	20 045	14 324	21 443	204 642
2019	Ukraina	120 389	15 169	6 821	19 812	162 191
	pozostałe	41 773	8 646	9 795	7 548	67 762
	Razem	162 162	23 815	16 616	27 360	229 953
2020	Ukraina	153 762	14 908	5 782	17 487	191 939
	pozostałe	43 959	7 770	9 809	6 613	68 151
	Razem	197 721	22 678	15 591	24 100	260 090
2021	Ukraina	204 143	21 370	4 401	31 908	261 822
	pozostałe	76 435	5 405	9 907	6 910	98 657
	Razem	280 578	26 775	14 308	38 818	360 479
2022	Ukraina	239 202	23 621	3 947	23 814	290 584
	pozostałe	128 206	19 910	15 613	22 960	186 689
	Razem	367 408	43 531	19 560	46 774	477 273
2023	Ukraina	217 670	22 503	4 238	51 567	295 978
	pozostałe	164 487	23 543	19 388	49 661	257 079
	Razem	382 157	46 046	23 626	101 228	553 057
2024	Ukraina	211 308	27 505	1 837	12 173	252 823
	pozostałe	160 951	14 516	16 661	15 965	208 093
	Razem	372 259	42 021	18 498	28 138	460 916
2025	Ukraina	231 123	40 611	1 756	14 316	287 806
	pozostałe	146 837	45 600	13 171	14 695	220 303
	Razem	377 960	86 211	14 927	29 011	508 109
2026	Ukraina	149 421	23 312	911	19 255	192 899
	pozostałe	75 974	8 885	5 760	2 509	93 128
	Razem	225 395	32 197	6 671	21 764	286 027
Suma		2 637 163	357 889	158 819	356 830	3 510 701

Struktura celów pobytowych

Analiza danych z lat 2017–2026 wskazuje na postępującą dominację celów zawodowych w procesie legalizacji pobytu obywateli Ukrainy. Dane za pierwsze półrocze 2026 r. potwierdzają ten trend:

Praca jako fundament (77,5%): Na łączną liczbę 193 tys. wniosków dotyczących obywateli Ukrainy, aż 149 tys. dotyczyło podjęcia lub kontynuacji zatrudnienia. Pozostaje to głównym motywem pobytowym, świadczącym o silnej integracji tej grupy z polskim rynkiem pracy.

Rodzina (12%): Jest drugim najważniejszym powodem legalizacji pobytu, z liczbą 23 tys. wniosków. Stabilny udział tej kategorii odzwierciedla postępujący proces łączenia rodzin i stabilizacji życia społecznego w Polsce.

Edukacja (marginalizacja – 0,5%): W tej kategorii odnotowano historycznie najniższy poziom, wynoszący zaledwie 911 wniosków. Jest to wyraźny spadek w stosunku do lat ubiegłych, co potwierdza, że obywatele Ukrainy wybierają alternatywne, dające szersze uprawnienia ścieżki (jak praca) bądź korzystają z innych mechanizmów uproszczonych (np. ochrona czasowa).

Pozostałe cele (10%): Kategoria ta obejmuje 19 tys. wniosków. Tak wysoki wolumen w tej grupie wynika z faktu, że pozycja ta uwzględnia również specyficzne wnioski o wydanie karty pobytu obywatelowi Ukrainy (tzw. CUKR) na podstawie przepisów ustawy pomocowej (specustawy), które w analizowanym okresie stanowiły aż 14 tys. aplikacji.

Tabela 3: Liczba osób, wobec których w latach 2017-2026 wydano decyzję o udzieleniu zezwolenia na pobyt czasowy:

Podstawa prawna		Rodzina	Edukacja	Praca	Inne	Razem
2017	Ukraina	4 260	6 933	53 391	5 684	70 268
	pozostałe	4 720	5 325	19 689	3 217	32 951
	suma	8 980	12 258	73 080	8 901	103 219
2018	Ukraina	7 506	6 095	58 394	8 236	80 231
	pozostałe	5 693	5 655	17 874	4 602	33 824
	suma	13 199	11 750	76 268	12 838	114 055
2019	Ukraina	10 648	5 229	71 831	12 228	99 936
	pozostałe	7 018	6 564	21 915	3 934	39 431
	suma	17 666	11 793	93 746	16 162	139 367
2020	Ukraina	12 231	5 246	74 824	11 047	103 347
	pozostałe	7 083	5 782	24 804	3 377	41 046
	suma	21 745	10 907	113 481	16 789	144 393
2021	Ukraina	13 759	3 353	100 025	13 603	130 740
	pozostałe	7 701	6 223	29 766	4 159	33 225
	suma	21 460	9 576	129 791	17 762	163 965
2022	Ukraina	16 196	2 486	178 434	16 182	213 298
	pozostałe	11 447	8 751	60 845	8 140	89 183
	suma	27 643	11 237	239 279	24 322	302 481
2023	Ukraina	17 259	2 669	153 554	26 366	199 848
	pozostałe	17 224	13 061	93 705	10 540	134 530
	suma	34 483	15 730	247 259	36 906	334 378
2024	Ukraina	18 793	1 328	148 731	27 052	195 904
	pozostałe	14 829	9 064	77 506	12 882	114 281
	suma	33 622	10 392	226 237	39 934	310 185
2025	Ukraina	31 320	1 183	172 197	13 434	218 134
	pozostałe	14 180	8 411	78 822	8 878	110 291
	suma	45 500	9 594	251 019	22 312	328 425
2026	Ukraina	13 136	409	67 272	6 409	87 226
	pozostałe	7 407	1 922	34 429	3 262	47 020
	suma	20 543	2 331	101 701	9 671	134 246

Decyzje pozytywne według celu

W pierwszym półroczu 2026 r. wydano łącznie 87 tys. zezwoleń na pobyt czasowy dla obywateli Ukrainy. Struktura tych rozstrzygnięć w pełni potwierdza transformację modelu migracji z uchodźczego na osiedleńczo-zarobkowy:

Dominacja celów zawodowych (77%): Wydanie 67 tys. decyzji na podstawie podjęcia pracy umacnia ten cel jako absolutny fundament obecności obywateli Ukrainy w Polsce.

Stabilizacja więzi rodzinnych (15%): W celu połączenia z rodziną wydano 13 tys. pozytywnych decyzji. Stanowi to około 42% wyniku z ubiegłego, rekordowego roku (31 tys. decyzji). Kategoria ta pozostaje drugim najważniejszym filarem legalizacji pobytu, odzwierciedlającym zakorzenianie się tej populacji w kraju.

Edukacja w regresie (0,5%): Podobnie jak w przypadku statystyk dotyczących wniosków, liczba decyzji pozytywnych w celu nauki jest śladowa i wynosi zaledwie 409. Potwierdza to, że studenci i uczniowie wybierają alternatywne ścieżki (np. praca) lub inne formy pobytu prawnego.

Inne cele (7,5%): Obejmują 6,4 tys. wydanych decyzji pozytywnych, stanowiących istotne dopełnienie struktury legalizacyjnej (w tym m.in. rozstrzygnięcia na podstawie przepisów ustawy pomocowej).

Współczesna migracja ukraińska w 2026 roku opiera się niemal całkowicie na dwóch głównych osiach: ekonomicznej (praca) oraz społecznej (rodzina). Te dwa filary odpowiadają łącznie za aż 92% wszystkich pozytywnych rozstrzygnięć pobytowych.

Ochrona czasowa

Instytucja ochrony czasowej (potwierdzona aktywnym statusem UKR w rejestrze PESEL) pozostaje głównym instrumentem prawnym dla osób uciekających przed konfliktem zbrojnym. Pomimo obserwowanego procesu przechodzenia migrantów na pobyt czasowy (oparty na pracy), aktywny status ochrony posiada wciąż 959 tys. obywateli Ukrainy.

Struktura demograficzna beneficjentów:

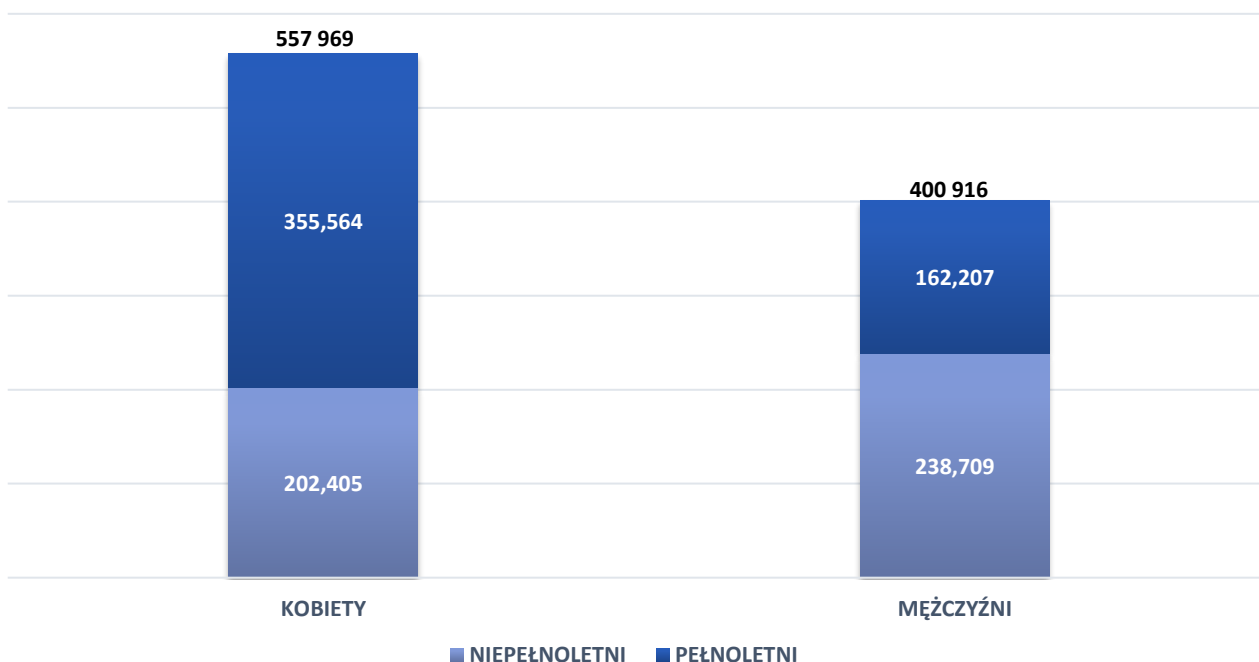
Wyrazista feminizacja (58%): Populacja objęta ochroną czasową charakteryzuje się dużą dysproporcją płci – kobiety stanowią 558 tys. ogółu beneficjentów. W grupie osób dorosłych (łącznie 518 tys. osób) dysproporcja ta jest jeszcze bardziej widoczna: kobiety reprezentują aż 69% wszystkich osób pełnoletnich (356 tys. osób).

Wysoki udział populacji dziecięcej (46%): Osoby niepełnoletnie stanowią blisko połowę całej społeczności objętej ochroną czasową, osiągając poziom 441 tys. osób.

Odwrócona specyfika płciowo-wiekowa: Struktura wieku różni się diametralnie w zależności od płci beneficjentów. Wśród kobiet dominują osoby dorosłe, które stanowią 64% (356 tys.) całej żeńskiej populacji. W przypadku mężczyzn (**łącznie 401 tys. osób**) relacja ta jest odwrócona – przeważają dzieci i młodzież, stanowiąc aż 60% (239 tys.) całej populacji męskiej.

Przedstawione dane jednoznacznie potwierdzają, że instytucja ochrony czasowej stanowi zabezpieczenie socjalno-prawne przede wszystkim dla matek z dziećmi. Pełnoletni mężczyźni stanowią zaledwie 17% całej populacji zarejestrowanej ze statusem UKR. Ta grupa demograficzna znacznie częściej reguluje swój pobyt w RP w oparciu o ogólne procedury migracyjne, głównie zezwolenia na pobyt czasowy i pracę.

Ochronę czasową w Polsce zgodnie ze stanem na dzień 01.07.2026 r. posiada ok. 959 tys. obywateli Ukrainy

Ewolucja statusu prawnego i wygaszanie specustawy

Rok 2026 stanowi przełomowy moment w systemowej transformacji statusu prawnego obywateli Ukrainy w Polsce. Okres ten charakteryzuje się kontrolowanym odchodzeniem od doraźnych instrumentów recepcyjnych na rzecz stabilizacji rezydenckiej.

Przedłużenie ochrony czasowej: Na mocy znowelizowanych przepisów, okres legalnego pobytu obywateli Ukrainy objętych ochroną czasową (status PESEL UKR) został przedłużony do 4 marca 2027 r. Zapewnia to ciągłość legalnego pobytu, dostępu do opieki medycznej oraz rynku pracy.

Wdrożenie dedykowanych kart pobytu CUKR: Od 4 maja 2026 r. uruchomiono uproszczony proces konwersji statusu migracyjnego. Beneficjenci ochrony czasowej mogą zrezygnować z doraźnego statusu UKR i uzyskać specjalne zezwolenie na pobyt czasowy, potwierdzone kartą pobytu z adnotacją „Poprzednio posiadacz ochrony czasowej” (CUKR), wydawaną na okres 3 lat. Uprawnienie to przysługuje osobom, które posiadały nienaruszony status UKR w dniu 4 czerwca 2025 r. oraz legitymują się nieprzerwanym statusem UKR przez co najmniej 365 dni w momencie aplikowania. Procedura ta zwalnia wnioskodawcę z obowiązku dokumentowania celów pobytowych czy źródeł dochodu.

Obligatoryjna cyfryzacja postępowań (System MOS): Wdrażanie reform zbiegło się z całkowitym przejściem na elektroniczny obieg dokumentów. Od 27 kwietnia 2026 r. składanie wniosków o pobyt czasowy, stały oraz rezydenta długoterminowego UE jest możliwe wyłącznie drogą teleinformatyczną za pośrednictwem portalu Moduł Obsługi Spraw (MOS). Tradycyjne wnioski papierowe są obligatoryjnie pozostawiane bez rozpoznania. Cyfryzacja ta ma na celu odciążenie wydziałów spraw cudzoziemców w urzędach wojewódzkich poprzez automatyczną weryfikację kompletności danych.

Wygaszanie instrumentów osłonowych: Zgodnie z przyjętą strategią usamodzielniania migrantów, sukcesywnie wygaszono wybrane formy doraźnego wsparcia socjalnego (w tym rekompensaty dla podmiotów prywatnych za zakwaterowanie i wyżywienie). Działanie to przyspieszyło pełną integrację beneficjentów z polskim rynkiem pracy oraz przejście na komercyjne, rynkowe zasady najmu lokali mieszkalnych.

Tabela 4: TOP10 najliczniejszych obywatelstw wg sumy osób zarejestrowanych na ochronę czasową w 2026 r.

OBYWATELSTWO	KOBIETY	MĘŻCZYŹNI	RAZEM
UKRAINA	20 085	21 460	41 545
ROSJA	21	18	39
GRUZJA	3	6	9
MOŁDAWIA	3	5	8
STANY ZJEDNOCZONE	4	3	7
BIAŁORUŚ	2	3	5
AZERBEJDŻAN	0	3	3
ARMENIA	1	1	2
INDIE	1	1	2
WIETNAM	1	1	2
POZOSTAŁE	3	8	11
SUMA	20 124	21 509	41 633

Nowe rejestracje ochrony czasowej (2026)

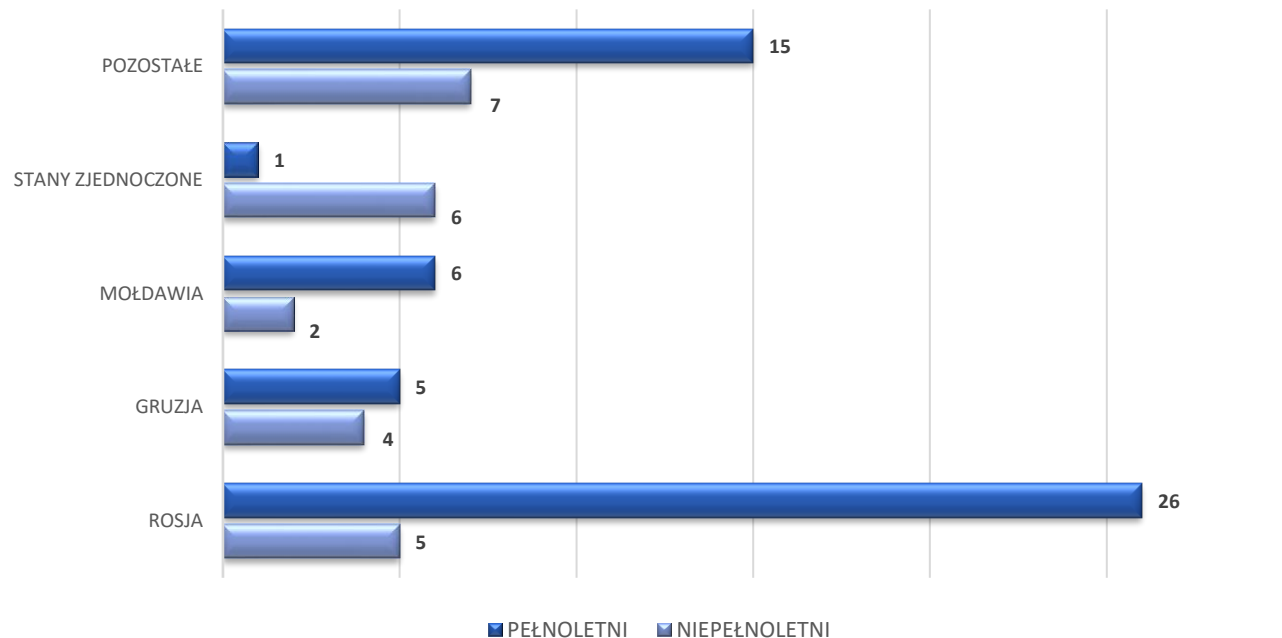
W okresie od 1 stycznia do 30 czerwca 2026 r. status ochrony czasowej w Polsce uzyskało łącznie 41,6 tys. osób. Szczegółowa analiza danych z tego okresu pozwala na zidentyfikowanie dwóch kluczowych zjawisk: absolutnej dominacji obywateli Ukrainy oraz radykalnej zmiany profilu demograficznego nowo rejestrowanych migrantów.

Struktura narodowościowa: Obywatele Ukrainy stanowią 99,8% wszystkich nowych rejestracji (41,5 tys. osób). Napływ osób o innych obywatelstwach ma charakter wyłącznie incydentalny. W grupie tej znaleźli się głównie obywatele Rosji (39 osób), Gruzji (9), Mołdawii (8) oraz USA (7). Obecność obywateli państw trzecich w tym rejestrze wynika niemal wyłącznie z więzi rodzinnych z Ukraińcami.

Odwroćenie trendu płci (przewaga mężczyzn): W przeciwieństwie do historycznego, silnie sfeminizowanego rejestru PESEL UKR (gdzie kobiety stanowią 58%), wśród osób rejestrujących się po raz pierwszy w pierwszej połowie 2026 roku odnotowano przewagę mężczyzn. Stanowią oni 52% (22 tys. osób) nowo przybyłych, przy 48% udziale kobiet (20 tys. osób).

Powyższe dane dowodzą, że bieżący napływ migracyjny w 2026 roku całkowicie utracił swój pierwotny, wojenny charakter z początku konfliktu zbrojnego (zdominowany przez matki z dziećmi) na rzecz migracji o wyrównanej strukturze płci, z zauważalną nadwyżką mężczyzn. Udział obywateli innych państw niż Ukraina pozostaje statystycznie marginalny.

Obywatele pozostałych państw zarejestrowani w rejestrze PESEL na ochronę czasową w 2026 r.

Rejestracja młodych mężczyzn (18–22 lata) w systemie PESEL

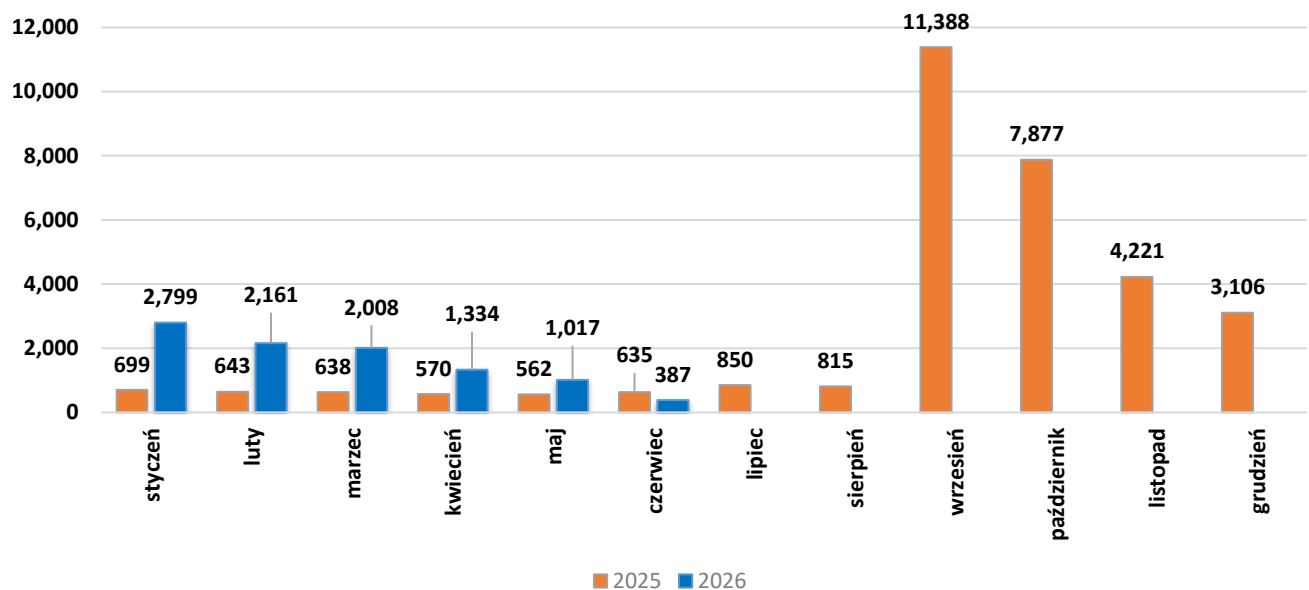
Dane za pierwsze półrocze 2026 r. potwierdzają utrzymywanie się wysokiej dynamiki rejestracji obywateli Ukrainy – mężczyzn w przedziale wiekowym 18–22 lata, przy jednoczesnym wyraźnym wygasaniu tego trendu pod koniec analizowanego okresu. Zjawisko to stanowi bezpośrednią konsekwencję zmian w ukraińskich przepisach mobilizacyjnych wprowadzonych w drugiej połowie 2025 roku, które zintensyfikowały migrację wychodzącą młodych mężczyzn w obawie przed objęciem procedurami poborowymi.

Wzrost skali zjawiska w ujęciu półrocznym: Średnia miesięczna liczba rejestracji w pierwszym półroczu 2026 roku ukształtowała się na wysokim poziomie 1,6 tys. osób, co było efektem fali napływowej z pierwszych miesięcy roku. W porównaniu do średniej z analogicznego pierwszego półroczu 2025 roku (ok. 0,6 tys. miesięcznie), odnotowano blisko trzykrotny wzrost natężenia napływu migrantów w tej konkretnej kategorii wiekowo-płciowej.

Wyraźna zmiana trendu (wygasanie fali): Po naturalnym i stopniowym spadku napływu po rekordowym wrześniu 2025 roku (11,4 tys. rejestracji), dane z końca półroczu wskazują na silne wyhamowanie migracji. Liczba rejestracji w czerwcu 2026 roku wyniosła jedynie 400 osób i była niższa o 39% w porównaniu z analogicznym okresem roku ubiegłego (635 osób w czerwcu 2025 r.).

Przedstawione zestawienie obrazuje, że presja migracyjna wywołana reformą mobilizacyjną na Ukrainie miała charakter gwałtowny, ale terminowy. Po skokowym wzroście na przełomie lat 2025/2026, w połowie roku 2026 potencjał migracyjny tej specyficznej grupy uległ wyraźnemu wyczerpaniu.

Miesięczna liczba rejestracji obywateli Ukrainy - mężczyzn w przedziale wiekowym 18-22 w rejestrze PESEL w latach 2025-2026 stan na 1.07.2026 r.

Wyzwania i bariery integracyjne w 2026 r.

W obliczu ewolucji charakteru migracji – z dominującej dotychczas formy uchodźczej na osiedleńczą (co znajduje odzwierciedlenie w bezprecedensowej liczbie wniosków o pobyt rezydenta długoterminowego UE oraz pobyt czasowy) – zidentyfikowano następujące bariery strukturalne:

Marnotrawstwo kapitału ludzkiego (Brain Waste): Skomplikowane i przewlekłe procedury nostryfikacji dyplomów oraz formalnego uznawania kwalifikacji zawodowych stanowią istotną barierę wejścia na rynek pracy. W rezultacie znaczny odsetek obywateli Ukrainy podejmuje zatrudnienie poniżej swoich realnych kompetencji, co generuje straty dla gospodarki narodowej i ogranicza dynamikę wzrostu PKB.

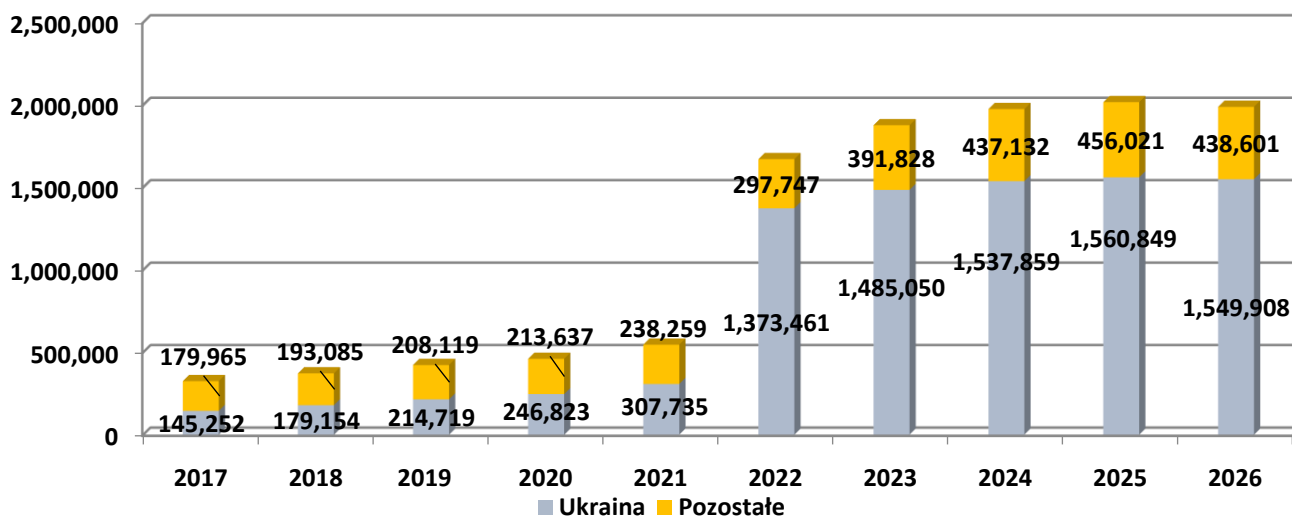
Deficyt zaawansowanych kompetencji językowych: Brak znajomości języka polskiego na poziomie profesjonalnym i specjalistycznym (B2/C1) pozostaje główną przeszkodą w uzyskiwaniu prawa do wykonywania zawodów regulowanych, a także wyższych stanowisk w administracji publicznej oraz

Obciążenia opiekuńcze: Ze względu na silną feminizację dorosłej populacji beneficjentów ochrony czasowej (kobiety stanowią 69% pełnoletnich osób ze statusem UKR), pełna aktywizacja zawodowa tej grupy jest bezpośrednio uwarunkowana drożnością i dostępnością infrastruktury instytucjonalnej opieki nad dziećmi (żłobki, przedszkola). Deficyty systemowe w tym zakresie zmuszają część migrantek do rezygnacji z zatrudnienia lub podejmowania pracy w niepełnym wymiarze godzin, często w szarej strefie.

Ogólna charakterystyka diaspory

Polska utrzymuje status jednego z głównych państw rezydencji dla obywateli Ukrainy w Unii Europejskiej. Zgodnie ze stanem na 1 lipca 2026 r., ważne dokumenty uprawniające do pobytu w RP posiada 1,55 mln obywateli Ukrainy. Grupa ta dominuje w krajowych rejestrach migracyjnych, stanowiąc 78% ogółu wszystkich cudzoziemców legitymujących się ważnymi tytułami pobytowymi w Polsce (łącznie 1,99 mln osób). Dane za pierwsze półrocze 2026 roku wskazują na wyraźne wyhamowanie dotychczasowej dynamiki napływu i wejście populacji diaspory w fazę stabilizacji, wykazując minimalny spadek w odniesieniu do rekordowego roku 2025.

Liczba osób posiadających aktualny dokument pobytowy wg stanu na 1 lipca 2026 r.

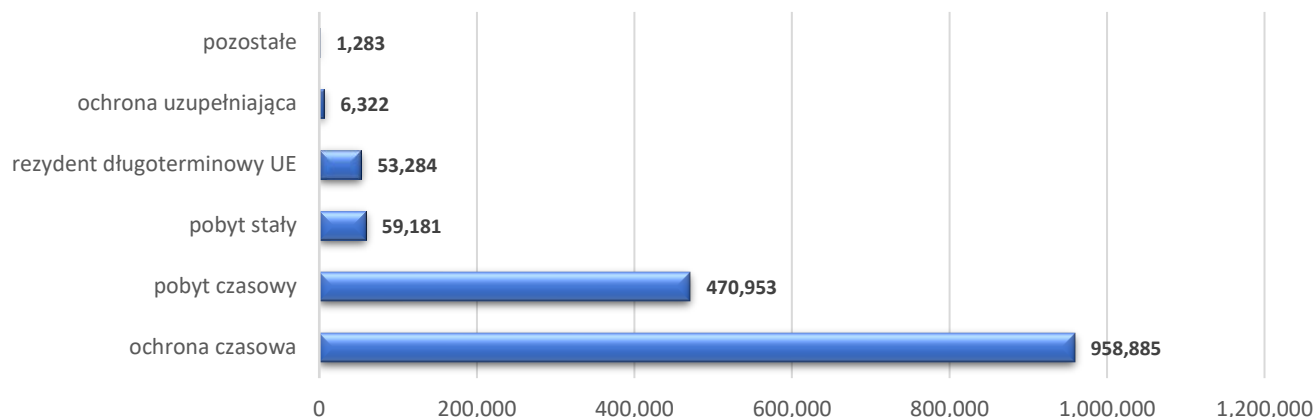

Stabilizacja populacji: Po okresie gwałtownego przyrostu wywołanego wybuchem pełnoskalowego konfliktu zbrojnego (wzrost o ok. 1,1 mln osób między 2021 a 2022 rokiem), dane za I półrocze 2026 r. potwierdzają pełną stabilizację liczebności ukraińskiej diaspory w przedziale 1,5–1,6 mln osób.

Regres dynamiki rok do roku: W porównaniu do końca roku 2025 odnotowano nieznaczny spadek liczby aktywnych dokumentów o ok. **0,7%** (ubytek o 11 tys. ważnych tytułów pobytowych). Fakt ten – przy jednoczesnym, masowym napływie nowych wniosków legalizacyjnych – jednoznacznie potwierdza występowanie równoległego procesu odpływu migrantów z krajowych rejestrów. Wynika on głównie z migracji powrotnych na Ukrainę, relokacji do innych państw członkowskich UE oraz postępującej naturalizacji (nabywania obywatelstwa polskiego).

Dominacja narodowościowa: Struktura cudzoziemców w Polsce pozostaje skrajnie monocentryczna. Populacja obywateli Ukrainy posiadających ważne dokumenty pobytowe jest obecnie **3,5-krotnie liczniejsza** niż zsumowana populacja wszystkich pozostałych narodowości ujętych w rejestrze (438,6 tys. osób).

Liczba obywateli Ukrainy posiadających ważny dokument uprawniający do pobytu na terytorium RP - stan na dzień 01.07.2026 r.

Struktura dokumentów uprawniających do pobytu

System legalizacji pobytu obywateli Ukrainy w Polsce ewoluuje w kierunku modelu hybrydowego, łączącego doraźne instrumenty recepcyjne (nadzwyczajne) ze standardowymi procedurami imigracyjnymi (opartymi głównie na aktywności zarobkowej).

Podział dokumentów pobytowych pozostających w obiegu prawnym przedstawia się następująco:

Ochrona czasowa: 959 tys. osób (61,9%) – pomimo upływu czasu i otwierania nowych ścieżek prawnych, rejestr PESEL UKR pozostaje dominującą podstawą legalnego pobytu uciekinierów wojennych w RP.

Pobyt czasowy: 471 tys. osób (30,4%) – kluczowy instrument migracji zarobkowej oraz łączenia rodzin; wolumen ten sukcesywnie rośnie, przejmując migrantów rezygnujących z ochrony czasowej.

Pobyt stały: 59 tys. osób (3,8%) – obejmuje migrantów o najsilniejszych, wieloletnich więziach z Polską w tym w dużej mierze posiadaczy Karty Polaka oraz osoby o polskim pochodzeniu.

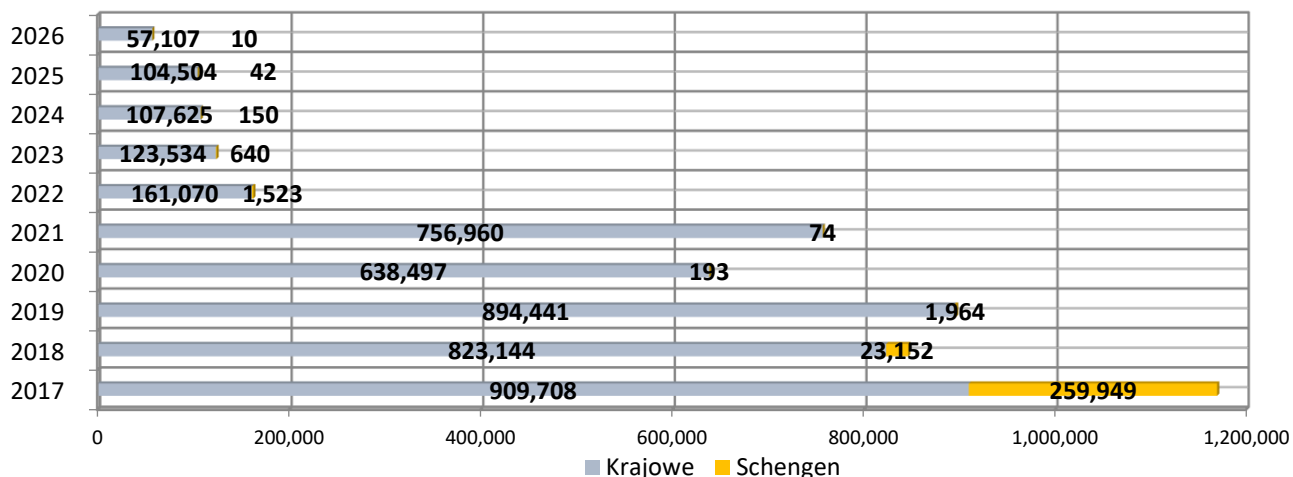
Rezydent długoterminowy UE: 53 tys. osób (3,4%) – kategoria o charakterze strategicznym, dokumentująca zaawansowany proces stabilizacji życiowej oraz trwałej integracji ekonomicznej na terytorium RP.

Ochrona uzupełniająca: 6 tys. osób (0,4%) – tytuły pobytowe uzyskane w ramach indywidualnych postępowań o udzielenie ochrony międzynarodowej.

Pozostałe statusy: 1 tys. osób (0,1%).

Dane Ministerstwa Spraw Zagranicznych

Liczba wydanych wiz przez polskie placówki na Ukrainie dla obywateli Ukrainy

Dane Ministerstwa Spraw Zagranicznych wskazują na głęboki, strukturalny regres liczby wiz wydawanych obywatelom Ukrainy po 2021 roku. Przełom ten jest wypadkową czynników geopolitycznych oraz fundamentalnych zmian w krajowym modelu zarządzania migracjami:

Zmiana modelu legalizacji pobytu: Wybuch pełnoskalowego konfliktu zbrojnego w 2022 r. spowodował masowe przejście migrantów na nadzwyczajny mechanizm ochrony czasowej (status UKR). Zniwelowało to konieczność ubiegania się o wizy wjazdowe w placówkach konsularnych i przeniosło ciężar rejestracji bezpośrednio do polskich organów administracji wewnętrznej.

Marginalizacja wiz Schengen: Wykres obrazuje niemal całkowity zanik wydawanych wiz typu Schengen – z poziomu 260 tys. w 2017 r. do wartości śladowych w latach kolejnych (jedynie 10 wiz w pierwszym półroczu 2026 r.). Jest to bezpośredni, długofalowy skutek wprowadzenia ruchu bezwizowego dla posiadaczy ukraińskich paszportów biometrycznych w czerwcu 2017 roku.

Ewolucja i stabilizacja wolumenu wiz krajowych: Liczba wydanych wiz krajowych (typu D) spadła z poziomu ok. 757 tys. w 2021 r. do ok. 104 tys. w roku 2025. Dane za pierwsze pół roku 2026 (57 tys. wiz) sugerują utrzymanie się tego niskiego trendu. Potwierdza to, że tradycyjna ścieżka wizowa utraciła status głównego kanału imigracyjnego na rzecz procedur wewnętrznych (zezwoleń na pobyt czasowy).